श्रेष्ठतम Adj. (f. श्रा) *der allerschönste, allerbeste* u. s. w. Auch सर्वश्रेष्ठतम.

श्रेष्ठतर Adj. *besser, vorzüglicher.*

श्रेष्ठतस् Adv. *in der Weise, dass der (die, das) Beste vorangeht.*

श्रेष्ठता f. und श्रेष्ठत्व n. *Vorrang, erste Stelle, Vortrefflichkeit.*

*श्रेष्ठपाल m. N. pr. eines Fürsten.

श्रेष्ठभाज् Adj. *der beste, vorzüglichste unter* (Gen.).

श्रेष्ठयज्ञ m. *das vorzüglichste Opfer.*

श्रेष्ठयान n. *das beste zur Erkenntniss führende Vehikel* Vagrakkh. 30,7.

श्रेष्ठवर्चस् Adj. *der machtvollste, herrlichste.*

श्रेष्ठवाच् Adj. *überaus beredt.*

*श्रेष्ठशाक n. *ein best. Gemüse.*

श्रेष्ठशोचिस् Adj. *am schönsten —, vorzüglich glänzend.*

श्रेष्ठसामन् n. *das vorzüglichste* Sâman.

श्रेष्ठसेन m. N. pr. eines Fürsten.

श्रेष्ठस्था Adj. (Nomin. n. °स्थास्) *dem Besten zukommend, — gehörend* Tâṇḍya-Br. 7,8,2.

*श्रेष्ठान्न n. *die Frucht der Garcinia Cambogia* Râgan. 6,126.

*श्रेष्ठाश्रम m. *das Lebensstadium des Haushalters.*

श्रेष्ठिक in भूरि°.

श्रेष्ठिन् 1) m. *a) ein Mann von Ansehen. — b) das Haupt einer Innung, — einer Zunft, Gildemeister.* — 2) f. °नी f. zu 1) *b)* Ind. St. 15,290. fg.

श्रेष्मन् *Band* in अश्रेष्मन्.

श्रेष्ठ n. *Vorrang, die erste Stelle, — unter* (Gen. oder im Comp. vorangehend).

श्रेष्ठतम (!) Adj. *der beste unter* (Gen.).

*श्रोण्, श्रोणति (गतिचलाकर्मन्, संघाते, संघवाचिन्).

1. श्रोण 1) Adj. (f. श्रा) *lahm, claudus,* — 2) m. श्रोण (metrisch) und f. श्रा *das 20ste (21ste) Mondhaus* Baudh. 3,8,25.

2.*श्रोण 1) Adj. *dressed, cooked, matured.* — 2) f. श्रा *rice-gruel.* — Richtig श्राण, श्राणा.

श्रोणकोटिकर्ण m. N. pr. eines Mannes.

*श्रोणकोटिविंश m. desgl.

श्रोणापरान्त N. pr. einer Stadt. °क m. Pl. *die Bewohner dieser Stadt.*

श्रोणि (* m.) f. und श्रोणी f. 1) *Hinterbacke, Keule, Hüfte.* Am Ende eines adj. Comp. f. ई. — 2) *Schenkel der* Vedi, *— eines Vierecks* Baudh. 1,15,24. Çulbas. 1,35. 56. — 3) * *Weg, Pfad.* — 4) श्रोणी N. pr. eines Flusses.

श्रोणिकपाल n. *Schenkelknochen.*

श्रोणिका f. = श्रोणि 1).

श्रोणितस् Adv. *aus dem Schinken.*

श्रोणिप्रतोदिन् Adj. *in den Hintern stossend.*

*श्रोणिफल n. und *°क n. *Hüfte* Râgan. 18,45.

श्रोणिमत् Adj. *starke Hinterbacken habend.* Compar. °मत्तर Maitr. S. 3,2,9 (29,14).

श्रोणिवेध m. N. pr. eines Mannes. Pl. *seine Nachkommen.*

श्रोणिसूत्र n. 1) *Gürtel.* — 2) *Degengurt.*

श्रोणीका f. = श्रोणि 1).

*श्रोणीफल n. *Hüfte.*

श्रोणीसूत्र n. *Gürtel.*

श्रोण्य m. N. pr. eines Mannes. Pl. *seine Nachkommen.*

श्रोत fehlerhafte Schreibart für स्रोत.

श्रोतर् (mit Acc.) und श्रोतॄ (mit Gen.) 1) Nom. ag. *hörend, Hörer, Zuhörer.* Auch als Fut. — 2) m. N. pr. eines Jaksha.

श्रोतव्य 1) Adj. *zu hören, was gehört werden kann* oder *muss, hörbar, hörenswerth, dem man zuhören muss, über den man hören muss.* — 2) n. impers. *zu hören, der Augenblick zum Hören.* श्रोतव्यं कस्य वा मया *auf wen soll ich hören?*

श्रोतश्रापत्ति fehlerhaft für स्रो°.

*श्रोतस् n. 1) *Ohr.* — 2) schlechte Schreibart für स्रोतस्.

श्रोतु in सुश्रोतु und श्रोतुराति.

श्रोतुराति Adj. *Gehör schenkend.*

श्रोत्र n. 1) *Ohr.* — 2) *Gehör.*

श्रोत्रचित् Adj. *durch das Gehör geschichtet, — gesammelt.*

श्रोत्रज्ञ Adj. *durch's Ohr wahrnehmend.* Nom. abstr. °ता f. *Gehör.*

श्रोत्रतस् Adv. *am Ohre.*

श्रोत्रता f. Nom. abstr. zu श्रोत्र *Ohr.*

श्रोत्रद Adj. *Gehör verleihend* Âpast. Çr. 17,5.

श्रोत्रनेत्रमय Adj. *aus Ohren und Augen bestehend.*

श्रोत्रपति m. *Herr des Gehörs.* Als *eine best. Form* Îçvara's Çaṃk. zu Bâdar. 4,4,18.

श्रोत्रपद्वी f. *der Bereich des Gehörs.* °वीम् उपा-या *zu Jmds* (Gen.) *Ohren kommen.*

श्रोत्रपरंपरा f. *Hörensagen* 290,18.

श्रोत्रपा Adj. *das Gehör schützend.*

श्रोत्रपालि f. *Ohrläppchen.*

श्रोत्रपुट m. dass.

श्रोत्रपेय Adj. *mit dem Ohre einzuschlürfen, hörenswerth* Megh. 13. Kathâs. 19,10.

श्रोत्रभेत् f. Bez. *bestimmter Backsteine.*

श्रोत्रमय Adj. *im Gehör bestehend, dessen Wesen das G. ist.*

श्रोत्रमार्ग m. *der Bereich des Gehörs.* °र्गं गम् *zu Jmds* (Gen.) *Ohren kommen.*

श्रोत्रमूल n. *Ohrwurzel.*

श्रोत्रवत् Adj. *mit Gehör begabt.*

श्रोत्रवर्त्मन् n. = श्रोत्रमार्ग Spr. 1060, v. l.

श्रोत्रवादिन् Adj. *zu hören geneigt, willig.*

श्रोत्रशुक्तिपुट m. *Höhlung der Ohrmuschel* Râgat. 1,24.

श्रोत्रस्पर्शिन् Adj. *in's Ohr dringend* Bhâg. P. 4, 29,47.

श्रोत्रस्विन् Adj. *ein gutes Gehör habend.*

श्रोत्रक्षीन Adj. *taub.*

श्रोत्रापेत Adj. dass. Kaush. Up. 3,3.

श्रोत्रिय 1) Adj. *studirt, gelehrt (in der heiligen Ueberlieferung);* m. *ein mit der heiligen Lehre vertrauter Brahmane.* मन्त्रिश्रोत्रिय *ein schriftgelehrter Minister.* — 2) m. *ein Brahmane auf der dritten Stufe, der zwischen dem* Brâhmaṇa *und* Anûkâna *steht,* Hemâdri 1,26,3. 15.

*श्रोत्रियता f. und श्रोत्रियत्व n. Nom. abstr. zu श्रोत्रिय 1).

श्रोत्रियसात् Adv. mit कर् *schriftgelehrten Brahmanen schenken.*

श्रोत्रियेन्द्रिय n. *Gehörorgan.*

*श्रोथ (!) m. N. pr. eines Dieners des Sonnengottes.

श्रोमत n. *guter Ruf, Berühmtheit.* Instr. Pl. *rühmlich.*

श्रोमत n. Name von Sâman Ârsh. Br.

श्रोत 1) Adj. (f. ई und श्रा!) *a) zum Ohr in Beziehung stehend. — b) in den Worten liegend, in Worten vernommen* Kâtjapr. 10,7. 8. उपमा f. *ein ausdrückliches Gleichniss;* Gegensatz श्रार्थी Kâtjapr. 10,1. — *c) zur heiligen Ueberlieferung —, zum* Veda *in Beziehung stehend, daselbst vorgeschrieben, damit übereinstimmend, darauf beruhend.* जन्मन् n. *die durch das* Veda-*Studium erfolgte zweite Geburt eines Brahmanen.* Subst. *ein auf dem* Veda-*Studium beruhender Makel* Hariv. 6997 (in ähnlichen Verbindungen andere Texte स्रोत्र). — 2) n. Name von Sâman Ârsh. Br.

श्रोतऋषि m. Patron. des Devabhâga.

श्रोतकल्प n. Name von Sâman Ârsh. Br.

श्रोतनृसिंहकारिका f., श्रोतपद्धति f., श्रोतपरिभाषासंग्रहवृत्ति f. (Burnell, T.), श्रोतपशुबन्धप्रयोग m. (Opp. Cat. 1), श्रोतप्रक्रिया f. (ebend.), श्रोतप्रयोग m. (Burnell, T.), श्रोतप्रश्न m. (Opp. Cat. 1) und श्रोतप्रायश्चित्त n. Titel.

श्रोतमार्ग m. *Gehör* Çiç. 14,69.

श्रोतमीमांसा f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

श्रोतर्षण n. Name eines Sâman Ârsh. Br.

श्रोतर्ष 1) m. Patron. des Devabhâga. — 2) n.